

## ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดยาบ้า ของผู้ค้ำที่เป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำพื้นที่เขต 5 ในประเทศไทย

### Factors Influencing Narcotic Drug Amphetamine Offense of the Convict in Prisons, Region 5 in Thailand

จำเริญ สุภาคำ\*, นรินทร์ชัย พัฒนพงศา

Chamroen Supakhum, Narinchai Patanapongsa

สาขาวิชาการบริหารการพัฒนาคณะสังคมศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่

\*ผู้นิพนธ์หลัก : e-mail : chamroen\_s@hotmail.com

#### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาความแตกต่างภูมิหลังของผู้ค้ำซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำ 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดประเภทยาบ้า และ 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ายาบ้าต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้ Multiple Regression Analysis และ t-test เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิจัยพบดังนี้

1. ผู้ค้ำซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำ รายย่อยและรายใหญ่มีภูมิหลังแตกต่างกัน
2. ในภาพรวม ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การกระทำความผิดฯ มี 2 ตัวแปร ได้แก่ ก) ปัจจัยสาเหตุส่วนบุคคล และ ข) ปัจจัยการใช้ชีวิตทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างเครือข่าย ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ฯ ผู้ค้ำรายย่อย คือ นักโทษเด็ดขาดที่ถูกจำคุกในเรือนจำน้อยกว่า 10 ปี มี 3 ปัจจัย ได้แก่ ก) ปัจจัยสาเหตุส่วนบุคคล ข) ปัจจัยด้านโอกาสเข้าถึงยาเสพติด และ ค) ปัจจัยการใช้ชีวิตทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างเครือข่ายโดย ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดฯ รายใหญ่ คือ นักโทษเด็ดขาดที่ถูกจำคุกในเรือนจำมากกว่า 10 ปี มี 1 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยการใช้ชีวิตทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างเครือข่าย
3. แนวทางการป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ายาบ้า ควรประกอบด้วย ด้านปัจจัยสาเหตุส่วนบุคคล คือ การจัดอบรมเยาวชน การสอดส่องดูแลภายในหมู่บ้านชุมชน ส่งเสริมอาชีพ ทั้งนี้ปัจจัยด้านโอกาสเข้าถึงยาเสพติด คือ ไม่ควรให้มีแหล่งอบายมุข การประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม ภาครัฐควรติดตามตรวจสอบพฤติกรรมบุคคลที่เกี่ยวข้องยาเสพติด การสกัดกั้นเส้นทางการลำเลียง ส่วนปัจจัยการใช้ชีวิตทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างเครือข่าย ได้แก่ การปราบปรามผู้ค้ำอย่างจริงจัง การลงโทษโดยเฉียบขาดและรวดเร็วมีกฎหมายเอื้อต่อการตรวจค้น จับกุม การให้การลดโทษ

แก่ผู้ให้ข้อมูล นอกจากนี้ผู้ที่มีการกระทำความผิดซ้ำ ต้องรับโทษเพิ่มขึ้น

**คำสำคัญ :** การกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด, ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิด, เรือนจำ  
พื้นที่เขต 5

### ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) to study the difference in background of the court in prisons, 2) to analyze the factor that influence the people to convict narcotic drug amphetamine offers and 3) to suggest a better mechanisms to prevent for the organizations working against this drug. The research methodology were used the method of qualitative and quantitative. The statistical analysis were used to Multiple Regression Analysis and T-test. Interview schedule and in-depth interview guidelines were used as data collection.

The main results were:

1. The background of the prisoners less 10 years were difference from the background of the prisoners more than 10 years.

2. In general the independent factors that predict the number of years in prison were a) Individual characteristics and b) the way of Living that result to networking among the sellers of narcotic drug. The minor sellers that were forced to stay in prison less than 10 years there were 3 factors which were a) individual characteristics b) chance of accessing to drug amphetamine and c) the way of living that result to networking among the sellers of narcotic drug. The big sellers that were forced to stay in prison more 10 years and result there was one factor; the way of living that result to networking among the sellers of narcotic drug.

3) The better mechanism to prevent for the organization working against this drug should pay attention on the characteristic of the person that encourage people to commit this crime in setting various training sessions for the youth, inspect the suspect persons at the village level, promoting many careers for those who already complete their guilty and prevent them not to get involve with activities such as drinking and gambling etc. Which were them to narcotic drug, more local villages should be introduced to prevent narcotic drug and to stop the route that transport the narcotic drug. As far as the way of living that resulted to networking among the sellers of narcotic drug this study propose a strong suppression the sellers, quick action in judgment and request for easy law to inspect and control the suspect, reducing the guilt for those selling many times the more years in prison should be added to these convictions.

**Keywords :** Convict Narcotic Drug, Factor Influencing to Convict Narcotic Drug, Region 5 in Thailand

## บทนำ

ปัญหายาเสพติดถือเป็นอาชญากรรมร้ายแรงที่บ่อนทำลายรากฐานทางสังคม เกิดปัญหาและผลกระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคม ซึ่งประเทศไทยประสบปัญหาเสพติดในหลายๆ ด้าน และจากที่ประเทศไทยถูกมองว่าเป็นพื้นที่ผลิตยาเสพติด พื้นที่สนับสนุน และต้นทางในขนส่งและลำเลียง แหล่งพักยาที่จะใช้ในการแพร่ระบาด รวมถึงเป็นเส้นทางผ่านของยาเสพติดนั้น ทำให้รัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหาของยาเสพติด และแสวงหาแนวทางดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยใช้วิธีการต่างๆ แต่ปัญหายังคงทวีความรุนแรง

ภาคเหนือตอนบนมีลักษณะภูมิประเทศและมีบริเวณพื้นที่ตามแนวชายแดนที่เหมาะสมในการสร้างแหล่งผลิต แหล่งพัก และขนส่งลำเลียง มีการอำพรางเพื่อให้ยากต่อการตรวจค้นจับกุม ดังนั้น การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทย ต้องใช้แนวทางยุทธศาสตร์เชิงรุก คือ การปราบปราม และยุทธศาสตร์เชิงรับ คือ การป้องกันและเฝ้าระวัง (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2555 : 4)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของจุดเริ่มต้นของข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดยาบ้า คือ ผู้ค้าหรือผู้จำหน่ายยาเสพติดประเภทยาบ้าที่เป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำพื้นที่เขต 5 ซึ่งจะเป็นผู้ให้คำตอบหรือข้อมูลได้ดี กว่าบุคคลที่ไม่เคยผ่านการกระทำความผิดหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด (ยาบ้า) ด้วยเหตุผลข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเฉพาะบุคคลที่เป็นนักโทษเด็ดขาด เนื่องจากบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ต้องราชทัณฑ์ที่ได้ผ่าน

กระบวนการยุติธรรมทุกชั้นตอน และสุดท้ายศาลได้พิจารณาและวินิจฉัยถึงมูลคดีว่ากระทำผิดจริง และมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาด ซึ่งผู้ที่เป็นนักโทษเด็ดขาดเหล่านี้เคยเข้าไปซื้อขายยาเสพติด และมีความสัมพันธ์หรือเคยมีพฤติกรรมเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ค้าหรือเป็นผู้เสพยาเสพติด และมีภูมิหลัง บังคับสาเหตุส่วนบุคคล บังคับรูปแบบการใช้ชีวิต บังคับด้านโอกาสเข้าถึงยาเสพติด บังคับทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างเครือข่าย บังคับความคิดเห็นของนักโทษเด็ดขาดต่อแนวทางการป้องกันและปราบปรามของรัฐมีผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด (ยาบ้า) อย่างไร จากผลการศึกษาที่ได้เป็นข้อมูล แนวทางข้อเสนอแนะ ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือในการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งข้อมูลที่ค้นพบสามารถนำไปใช้เพื่อกำหนดเป็นนโยบายเสริมสร้างพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมที่เหมาะสม ส่งผลดีต่อประเทศชาติต่อไป

## วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างภูมิหลังของผู้ค้าซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำ พื้นที่เขต 5 ก่อนการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด ยาบ้า ทั้งกลุ่มผู้ค้ารายย่อยและรายใหญ่
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดประเภทยาบ้า ของผู้ค้ารายย่อยและรายใหญ่ที่เป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำพื้นที่เขต 5 ในประเทศไทย
3. เพื่อเสนอแนะแนวทาง ที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ายาบ้าต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

### การดำเนินการวิจัย

ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม ระหว่าง การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) นำข้อมูลที่ได้ ทั้ง 2 ส่วนมาสังเคราะห์และสรุปผล เป็นแนวทางการป้องกันและปราบปราม การกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดอย่าง ยั่งยืน

### ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้ค้ายาเสพติดให้โทษ ประเภทยาบ้าที่เป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำ พื้นที่เขต 5 จำนวน 11,103 ราย (กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม, 2557)

กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ นำประชากร มาคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2551) โดย กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 0.05 ได้ขนาดของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 386.09 คน ปรับเป็นจำนวนเต็ม คือ 387 คน คิดอัตราส่วน รายย่อย รายใหญ่ เท่ากับ 312 ต่อ 75 ราย

กลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ คือ ผู้ค้ารายย่อย จำนวน 6 คน แยกเป็น ชาย 4 คน และหญิง 2 คน ผู้ค้ารายใหญ่จำนวน 6 คน ชาย 4 คน และหญิง 2 คน รวม 12 คน

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ เป็น แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือข้อมูลทั่วไป และปัจจัยที่ส่งผลต่อการ กระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด (ยาบ้า)

ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดย ผู้เชี่ยวชาญ 9 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) จากนั้นทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่าง ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จำนวน 30 คน เพื่อหา ค่าความเที่ยง (Reliability) ตามสูตรการหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า เท่ากับ 0.98

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบ สัมภาษณ์เชิงลึกประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิด และแนวทางการ ป้องกันปราบปรามผู้ค้ายาเสพติดประเภทยาบ้า และจำนวน 10 ข้อ

### การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ประสานงานกับกรมราชทัณฑ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในเรือนจำและ ทัณฑสถาน ทั้ง 15 แห่ง



ผลการวิจัย

ตาราง 1 ความแตกต่างภูมิหลังของผู้ค้าซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำ

ภูมิหลังของผู้ค้าที่เป็นนักโทษฯ	ผู้ค้ารายย่อย (n <sub>1</sub> =312)		ผู้ค้ารายใหญ่ (n <sub>2</sub> =75)		t-test	Sig.
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. ปัจจัยสาเหตุส่วนบุคคล	3.80	0.921	3.67	0.928	2.187	0.029*
2. ปัจจัยรูปแบบการใช้ชีวิต	3.88	0.679	3.59	0.640	2.554	0.011*
3. ปัจจัยด้านโอกาสเข้าถึงยาเสพติด	3.76	0.586	3.43	0.610	2.725	0.007**
4. ปัจจัยทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างเครือข่าย	3.47	0.687	3.14	0.579	2.998	0.001**
5. ปัจจัยด้านแนวคิดของนักโทษต่อแนวทางการป้องกันและปราบปรามของรัฐ	3.86	0.448	3.69	0.558	2.879	0.025*
<b>โดยรวม</b>	<b>3.75</b>	<b>0.338</b>	<b>3.50</b>	<b>0.0414</b>	<b>3.118</b>	<b>0.005**</b>

\*=p<.05, \*\*p<0.01

พบว่า ปัจจัยพฤติกรรมของผู้ค้ารายย่อยในภาพรวม มีความแตกต่างจากผู้ค้ารายใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมของผู้ค้ารายย่อย มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผู้ค้ารายใหญ่ในทุกด้าน

ตาราง 2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณและการแสดงอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดยาบ้า ของกลุ่มผู้ค้าที่เป็นนักโทษเด็ดขาดฯ โดยรวม (Y)

ตัวแปร	Unstandardized		Standardized		t	p
	Coefficients		Coefficients			
	b	Std. Error	$\beta$			
ค่าคงที่	2.021	0.230	-		12.361***	0.000
1) ปัจจัยสาเหตุส่วนบุคคล (X <sub>1</sub> )	-0.357	0.04	-0.498		8.866***	0.000
2) ปัจจัยการใช้ชีวิตทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างเครือข่าย (X <sub>4</sub> )	0.109	0.04	0.152		2.713**	0.007

R=0.606, R<sup>2</sup>=0.368, S.E est=0.439, b<sub>a</sub>=2.021

\*\*p<0.01, \*\*\*p<0.001

ผู้วิจัยสามารถสร้างสมการถดถอย  $\hat{y}$  จากค่าคะแนนดิบได้ดังนี้

$$\hat{y}=2.021-0.357X_1+0.109(X_4)$$

จากสมการจะเห็นได้ว่าถ้ามีปัจจัยสาเหตุส่วนบุคคล ( $X_1$ ) เพิ่ม 1 หน่วย ในขณะที่ปัจจัยอื่นๆ คงที่จะส่งผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด (ยาบ้า) หรือลดลง 0.357 ปี และถ้ามีปัจจัยการใช้ชีวิตทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างเครือข่าย ( $X_4$ ) เพิ่ม 1 หน่วย ในขณะที่ปัจจัยอื่นๆ

คงที่จะส่งผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด (ยาบ้า) เพิ่มขึ้น 0.109 ปี

ส่วนสมการพยากรณ์ โดยใช้คะแนนมาตรฐาน สามารถเขียนได้ดังนี้

$$Z=-0.498(ZX_1)+0.152(ZX_4)$$

เมื่อนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่สมการพยากรณ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.606 มีอำนาจพยากรณ์ ( $R^2$ ) เท่ากับ 0.368 หรือสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 36.8

**ตาราง 3** การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณและการแสดงอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดยาบ้า ของกลุ่มตัวอย่างของผู้ค้ารายย่อยที่เป็นนักโทษเด็ดขาด ( $Y_1$ )

ตัวแปร	Unstandardized		Standardized		t	p
	Coefficients		Coefficients			
	b	Std. Error	$\beta$			
ค่าคงที่	1.391	0.525	-		3.120***	0.000
1) ปัจจัยสาเหตุส่วนบุคคล ( $X_1$ )	-0.421	0.057	-0.356		-7.345***	0.000
2) ปัจจัยด้านโอกาสเข้าถึงยาเสพติด ( $X_3$ )	0.369	0.060	0.300		6.180***	0.000
3) ปัจจัยการใช้ชีวิตทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างเครือข่าย ( $X_4$ )	0.359	0.065	0.287		5.529***	0.000

R=0.652  $R^2=0.425$ , S.E est=0.419,  $b_u=1.391$

\*\*\*p<0.001

ผู้วิจัยสามารถสร้างสมการถดถอย จากค่าคะแนนดิบได้ดังนี้  $Y_1$  ดังนี้

$$\hat{y}_1=1.391-0.421(X_1)+0.369(X_3)+0.359(X_4)$$

จากสมการจะเห็นได้ว่าถ้ามีปัจจัยสาเหตุส่วนบุคคล ( $X_1$ ) เพิ่ม 1 หน่วย ในขณะที่ปัจจัยอื่นๆ

คงที่จะส่งผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด (ยาบ้า) ลดลง 0.421 ปี ถ้ามีปัจจัยโอกาสเข้าถึงยาเสพติด ( $X_3$ ) เพิ่ม 1 หน่วย ในขณะที่ปัจจัยอื่นๆ คงที่จะส่งผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด (ยาบ้า) เพิ่มขึ้น 0.369 ปี และถ้ามีปัจจัยการใช้ชีวิตทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้าง

เครือข่าย (X<sub>4</sub>) เพิ่ม 1 หน่วย ในขณะที่ปัจจัยอื่นๆ คงที่จะส่งผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด (ยาบ้า) เพิ่มขึ้น 0.359 ปี

ส่วนสมการพยากรณ์โดยใช้คะแนนมาตรฐาน สามารถเขียนได้ดังนี้

$$Z_1 = -0.356 (ZX_1) + 0.300 (ZX_3) + 0.287 (ZX_4)$$

เมื่อนำตัวแปรย่อยทั้งหมดเข้าสู่สมการพยากรณ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.652 มีอำนาจพยากรณ์ (R<sup>2</sup>) เท่ากับ 0.425 หรือสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 42.5

**ตาราง 4** การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณและการแสดงอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดยาบ้า ของกลุ่มตัวอย่างของผู้ค้าที่เป็นนักโทษเด็ดขาดฯ รายใหญ่ (Y<sub>2</sub>)

ตัวแปร	Unstandardized		Standardized	t	p
	Coefficients		Coefficients		
	b	Std. Error	β		
ค่าคงที่	1.294	0.383	-	2.795**	0.000
ปัจจัยการใช้ชีวิตทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างเครือข่าย (X <sub>4</sub> )	0.210	0.027	0.293	7.867***	0.000

R=0.757, R<sup>2</sup>=0.573, S.E est=0.361, b<sub>a</sub>=1.294

\*\*\*p<0.001

ซึ่งผู้วิจัยสามารถสร้างสมการถดถอย Y<sub>2</sub> ดังนี้  

$$Y_2 = 1.294 + 0.210 (X_4)$$

จากสมการจะเห็นได้ว่าถ้ามีปัจจัยการใช้ชีวิตทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างเครือข่าย (X<sub>4</sub>) เพิ่ม 1 หน่วยในขณะที่ปัจจัยอื่นๆ คงที่จะส่งผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด (ยาบ้า) เพิ่มขึ้น 0.210 ปี

ส่วนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน สามารถเขียนได้ดังนี้

$$Z_2 = 0.293 (ZX_4)$$

เมื่อนำตัวแปรอิสระทั้งหมดเข้าสู่สมการพยากรณ์ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R)

เท่ากับ 0.757 มีอำนาจพยากรณ์ (R<sup>2</sup>) เท่ากับ 0.573 หรือสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 57.30

### อภิปรายผล

1. ภูมิหลังของผู้ค้าซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาด ในเรือนจำ พื้นที่เขต 5 ก่อนการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด ยาบ้า ทั้งกลุ่มผู้ค้ารายย่อย และรายใหญ่

1. ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยค่าเฉลี่ย ของภูมิหลังของผู้ค้ารายย่อย ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย สูงกว่าผู้ค้ารายใหญ่ แสดงว่า แสดงว่า ผู้ค้ารายย่อย

สามารถเข้าถึงยาเสพติด ได้จากปัจจัยที่เกี่ยวข้องมากกว่าผู้ค้ารายใหญ่ ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญในแง่ของนโยบายป้องกันตั้งแต่เริ่มแรก

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดประเภทยาบ้า ของผู้ค้ารายย่อยและผู้ค้ารายใหญ่ที่เป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำพื้นที่เขต 5 ในประเทศไทย

ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดประเภทยาบ้าของผู้ค้าที่เป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำพื้นที่เขต 5 ได้แก่ ปัจจัยสาเหตุส่วนบุคคล ปัจจัยด้านโอกาสเข้าถึงยาเสพติด และปัจจัยการใช้ชีวิตทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างเครือข่าย ดังนั้นจึงควรให้ความสนใจ 3 เรื่อง ดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และคณะ (2552 : 34-35) พบว่า บุคคลที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่ละแวกบ้านมีความกดดันทางสังคมสูง หากแต่ผลกระทบที่เกิดจากละแวกบ้านจากสภาวะของสังคมและการควบคุมตนเองลักษณะของละแวกบ้านที่ไม่เหมาะสม สามารถขัดขวางหรือยับยั้งความสัมพันธ์ของสังคมซึ่งถือเป็นพื้นฐานของสังคมและการควบคุมตนเองได้

3. แนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ายาบ้า พบว่า

3.1 สาเหตุส่วนบุคคล คือ การจัดอบรมเยาวชนให้รู้โทษภัยของยาเสพติด การสอดส่องดูแลภายในหมู่บ้านชุมชน ไม่ให้มีแหล่งมั่วสุมส่งเสริมให้คนมีอาชีพ มีรายได้เพียงพอต่อค่าครองชีพ และเสริมสร้างความรัก ความผูกพันในครอบครัวและสังคมสอดคล้องกับงานวิจัยของอัมพันธ์ สอนอำคา (2551 : ก) ที่ได้ศึกษา

เกี่ยวกับสภาพด้านครอบครัว เศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อมในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณาที่กระทำความผิดซ้ำคดียาเสพติด พบว่า ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการดูแล และ Reckless (1973) ที่ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางการป้องกันอาชญากรรมโดยทั่วไป ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐประชาชนและครอบครัวทำหน้าที่ได้ครบถ้วนสมบูรณ์

3.2 ด้านโอกาสเข้าถึงยาเสพติด คือ ไม่ควรให้มีแหล่งอบายมุข ประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม ภาครัฐควรติดตามตรวจสอบพฤติกรรมบุคคลที่เกี่ยวข้องของยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถชนะ บุรณธร (2549 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการติดคุกซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติด: ศึกษากรณีเรือนจำจังหวัดภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า เงื่อนไขจากสภาพแวดล้อมรอบตัว ซึ่งคลุกคลีอยู่กับผู้ที่ติดยาเสพติดของมีนเมาและการพนัน ทำให้ถูกชักจูงและปรับตัวตามสภาพแวดล้อมที่ไม่ดีได้ง่าย

3.3 ปัจจัยการใช้ชีวิตทางสังคมที่เอื้อต่อการสร้างเครือข่าย คือ การปราบปรามผู้ค้าอย่างจริงจัง การลงโทษเด็ดขาดและรวดเร็ว การขยายผลการจับกุมเครือข่าย ที่มีสภาพแวดล้อมเต็มไปด้วยยาเสพติด ต้องมีการออกสืบสวนจับกุม และมีการลงโทษโดยความรวดเร็ว เจียบขาดสอดคล้องกับ Tibbetts, Stephen G. and Hemmens, Craig. (2010) ที่กล่าวว่า หากมีการลงโทษที่มีระดับความรุนแรงแล้วผู้ที่กระทำความผิดก็จะต้องคิดถึงผลลัพธ์ที่เขาจะต้องได้รับแล้วไม่คุ้มกับโทษที่จะได้รับ ดังนั้นบุคคลเหล่านั้นก็จะหยุดยั้งคิดและไม่ก่ออาชญากรรมต่อไป



## ข้อเสนอแนะ

### ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีการจัดอบรมเยาวชนให้รู้โทษภัยของยาเสพติด รวมถึงการเรียนการสอนในโรงเรียนในเชิงปฏิบัติการ ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ
2. เรือนจำควรประสานงานกับหน่วยคุ้มครองเพื่อติดตามประเมินผลการฝึกวิชาชีพของผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำภายหลังพ้นโทษ เพื่อปรับปรุงการฝึกอบรมวิชาชีพให้ถูกต้องเหมาะสม
3. ควรมีการจำแนกผู้ต้องขังที่กระทำซ้ำในคดียาเสพติดตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป มิให้มาอยู่ปะปนกับผู้ต้องขังที่กระทำผิดความผิดครั้งแรก อันเป็นการป้องกันเครือข่ายขบวนการค้ายาเสพติด
4. เรือนจำควรมีการจัดอบรมด้านศีลธรรมคุณธรรมปลูกฝังค่านิยมแบบมีเงื่อนไขเพื่อให้เกิดสำนึกในสิ่งที่ตนเองรัก
5. การปราบปรามแหล่งอบายมุข ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
6. การจับกุม สิ่งพ้อง ควรดำเนินการอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว
7. รัฐควรติดตามตรวจสอบพฤติกรรมบุคคลที่เกี่ยวข้องยาเสพติดอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

### ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยในเชิงลึกเกี่ยวกับแนวทางที่เป็นประโยชน์ ต่อการป้องกันปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ายาบ้า เช่น
  - 1.1 สาเหตุการขาดความร่วมมือจากประชาชน
  - 1.2 วิธีการอบรมเยาวชนให้รู้โทษภัยของยาเสพติดให้เห็นผลจริง

1.3 อาชีพที่เหมาะสมของผู้ต้องโทษคดียาเสพติดให้โทษ ให้มีรายได้เพียงพอต่อค่าครองชีพ และเป็นรูปธรรมให้สอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งอบายมุข กับการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ายาบ้า

3. ควรมีการวิจัย ถึงสาเหตุ และปัจจัยในการกระทำความผิด เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขในการกระทำผิดซ้ำ

4. ควรมีการวิจัยถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติดยาบ้า ของกลุ่มผู้ค้าที่เป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำพื้นที่อื่นๆ ในประเทศไทยเพื่อบูรณาการเป็นภาพรวมของประเทศต่อไป

## บรรณานุกรม

กรมราชทัณฑ์. (2557). สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์. ค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2557. จาก: [www.correct.go.th/stat102/display/result.php?date=2014-12-25&Submit=B5%A1%C5%A7](http://www.correct.go.th/stat102/display/result.php?date=2014-12-25&Submit=B5%A1%C5%A7).

ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี, อุนิษา เลิศโตมรสกุล. (2552). การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในประเทศไทย: แนวทางการป้องกันและแก้ไขโดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. สำนักงานกิจการยุติธรรม; กระทรวงยุติธรรม.

- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 10 ปรับปรุงแก้ไข). กรุงเทพมหานคร : จามจุรีโปรดักท์.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2555). **ผลการปราบปรามยาเสพติดทั่วประเทศประจำปี 2555**. ส่วนวิชาการด้านยาเสพติด สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.).
- อรรถชนะ บูรณธร. (2549). **การติดคุกซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติด : ศึกษากรณีเรือนจำจังหวัดภาคใต้**. สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาราชภัฏภูเก็ต
- อัมพันธ์ สอนอำคา. (2551). **สภาพด้านครอบครัว เศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อมในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชาย บ้านกรุณาที่กระทำความผิดซ้ำคดียาเสพติด**. สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาราชภัฏพระนคร.
- Reckless, Walter C. (1973). **The Crime Problem**. New York: Appleton Center Crofts.
- Tibbetts, S. G. and Hemmens, C. 2010. **Criminological Theory**. Los Angeles: Sage Publications, In